

opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych pięciu dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwoleń zbadań zasobów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zasobów, użycia znaczków podatkowych, jakoteż terminu uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędowo podpadają pod przepisy karne §§ 15—19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. strona 1064) stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1024.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczy-

pospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od słoju przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 1.440.000 do kwoty 2.880.000 mk. polskich od każdego 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

2) Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.766 kg. (dwa tysiące pudów) słoju, podwyższa się z kwoty 1.200.000 do kwoty 2.400.000 mk. polskich od każdego 16,38 kg. (jednego puda) wagi słoju.

3) Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 2.400.000 do kwoty 4.800.000 mk. od każdego 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitru tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- dla browarów, przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 138.000 do kwoty 276.000 mk. p.
- dla browarów, przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 141.000 do kwoty 282.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 144.000 do kwoty 288.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 147.000 do kwoty 294.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających ponad 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 150.000 do kwoty 300.000 mk. polskich.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zasobów brzezki, względnie piwa znajdujące się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywożącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce,

z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 1.200.000 mk. polskich.

- 2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni za granicę po 240.000 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 300.000 marek polskich, najmniej jednak 4,800.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze województwa śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwszych 10.000 hektolitrów po 2,160.000 mk. p. za dalsze 20.000 hektolitrów po . . . 2,280.000 mk. powyżej 30.000 . . . 2,400.000 . . .

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13% ekstraktu brzezki podstawowej o 62.5% wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hektolitrów po . . . 3,570.000 mk. p.
2) za dalsze 20.000 hektolitrów po 3,710.000 . . .
3) powyżej 30.000 hektolitrów po . 3,900.000 . . .
za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4% ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy podatkowej, ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 750.000 mk. polskich od hektolitra.

§ 8. Piwo, znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie, podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach pięciu od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Piwo, znajdujące się w transporcie, ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 1.200.000 marek polskich od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego

rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1025.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia lub produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalona w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 96, poz. 762) opłatę akcyzową od drożdży prasowanych produkcji krajowej podnosi się na kwotę 300.000 mk. od jednego kilograma wagi, a od drożdży prasowanych sprowadzonych z zagranicy na kwotę 320.000 mk. od 1 kilograma wagi.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie będą mogły być użyte po tym dniu do nakładania na opakowania drożdży po uprzednim dopłaceniu różnicy między dotychczasową a przedwojenną stopą podatkową.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*